

Четж, четешъ, чете.  
Познавамъ, кой-то познава.  
Познавамъ, познавашъ, познава.  
Отварямъ, кой-то отваря.  
Отварямъ, отваряшъ, отваря.  
Отваряте ли ми письмце-то?  
Не го отварямъ.  
Отваря ли си очи-тѣ.  
Отваря гы.  
Кого обычяте?  
Обычяме бащъ си.  
Баща ви обычя ли си сына?  
Обичя го.  
Обичяте ли си чяд-та?  
Обычяме гы.  
Обичяте ли вино-то?  
Обычяме го.  
Какво обычяте.  
Ябълчево вино.  
Обычамъ ябълчево-то вино.  
Американецъ-тъ.  
Войнъ, войникъ.  
Какво обычя Американецъ-тъ?  
Обичя кахве-то.

Je lis, tu lis, il lit.  
Connaître<sup>2</sup>, connaissant.  
Je connais, tu connais, il connaît.  
Ouvrir<sup>2</sup>, ouvrant.  
J'ouvre, tu ouvres, il ouvre<sup>1)</sup>  
Ouvrez-vous mon billet.  
Je ne l'ouvre pas.  
Ouvre-t-il les yeux?  
Il les ouvre.  
Qui aimez-vous?  
J'aime mon père.  
Votre père aime-t-il son fils?  
Il l'aime.  
Aimez-vous vos enfans?  
Je les aime.  
Aimez-vous le vin?  
Je l'aime,  
Qu'aimez-vous?  
Du cidre.  
J'aime le cidre.  
L'Américain.  
Du soldat.  
L'Américain qu'aime-t-il?  
J'aime le café.

### Упражнение 70-о.

Обичяте ли брата си? Обычамъ го. — Обичя ли вы братъ ви?  
Не мя обычя. — Обичяшъ ли мя, добро мое чадо? — Обычяме вы. — Обичяшъ ли лошій тоя чловѣкъ? — Не го обычямы. — Кого обычяте?  
— Обычяме чяд-та си. — Кого обычямы? — Обычямы пріятели-тѣ си.  
— Обычямы ли нѣкого? — Никого не обычямы. — Обичя ли ины нѣкой? — Американци-тѣ ины обычать. — Трѣбува ли ви нѣчто? — Ничто не ми трѣбува. — Какво трѣбува на бащъ ви? — Потрѣбенъ му е слуга-та му. — Какво ви трѣбува? — Трѣбува ми письмце-то. — Това ли письмце ви трѣбува или онова? — Трѣбува ми онова. — Какво искате да го (еп) правите? — Искамъ да го разгънж, за да го прочетж. — Прочита ли сынъ ви письмца-та ни? — Прочита гы. — Кога гы прочита? — Прочита гы кога гы получи. — Пріима ли толкова письмца колко-то мене? — Пріима повече отъ васъ (que vous). — Какво ми давате? — Не ви давамъ ничто. — Давате ли тжих книгъ брату ми? — Давамъ му иж. — Давате ли му една птицъ? — Давамъ му една. — Кому заимате книги-тѣ си? — Заимамъ гы на пріятели-тѣ си. — Займува ли ми (veut il me prêter) пріятель ви една дрехъ? — Займува ви (il veut non prêter) една. — Кому заимате дрехы-тѣ си? — Не гы заимамъ никому. — Уряждамы ли нѣчто? — Не уряждамы ничто. — Какво нариjда братъ ви? — Нарияща книги-тѣ си. — Продавате ли си

1) Трѣбува да забѣлѣжимъ, че тоя глаголь въ настояще-то на изявително-то наклоненіе има окончаниe-то на перво-то спряженіе.